

Libet

ctando que sunt infra ipsam. Diligere porro seipam nō posset: si se omnino nesciret: id est si sui nō meminisset: nec se intelligeret: qz in se imagine dei tam potēs est: vt ei cuius imago est valeat inherere. Sic em̄ ordinata ē naturarū ordine: nō locoꝝ: vt supra illam nō sit nisi ille. Deniqz cum illi penitus adhererit: vnus erit spūs. Qui rei attestat ap̄ls dicēs. Qui autē adhereret dño vnus spūs est. **Accedente** q̄ppe ista ad p̄cipitationē nature veritatis et beatitudinis illius: non tñ crescente illo in natura: veritate et beatitudine sua. In illa itaqz naturat cui feliciter adhererit: imutabiliter viuet et imutabile videbit omne qd̄ viderit. Tūc sicut ei diuina scriptura p̄mittit: satiabit̄ in bonis desiderii eius: bonis imutabilib⁹: ipsa trinitate deo suo cuius imago est: et ne vsp̄ia viles erit in abscondito vultus eius: tāta vbertate eius impleta: vt eam nūqz peccare delectet. Seipam vō nunc qm̄ videt: nō aliqd̄ imutabile videt.

De mutabilitate mentis humane qua fit: vt sicut misera facta est ex beata: ita beata possit esse ex misera. **Ca. XV.**

Quod ideo certe nō dubitat qm̄ misera est: et beata esse desiderat. Nec ob aliud fieri sperat hoc posse: nisi quia est mutabilis. Nam si mutabilis nō esset: sicut ex beata vita misera: sic ex misera beata esse nō posset. Et quid eā fecisset miserā: sub omnipotente et bono dño: nisi peccatū suum: et iusticia dñi sui. Et quid eā faciet beatam: nisi meritū suū et p̄m̄ dñi sui. Sed et meritū eius gratia est illius: cuius p̄m̄ erit beatitudo eius. Iusticiā quippe dare sibi nō potest: quā pditaz nō habet. Hanc em̄ cū hō condereē accepit: et peccādo vtiqz pdidit. Accepit ergo iusticiā: p̄ quā beatitudinē accipere mereret. Unde veraciter ei dicit̄ ab ap̄lo: quasi de suo bono sup̄bire incipienti. Quid em̄ habes qd̄ nō accepisti. Si autē accepisti qd̄ gl̄iaris quasi nō accepisti. Quā autē bene recordat̄ dñi sui: spūs eius accepto sentit oīno: quia hoc discit: intimo magisterio: non nisi ei⁹ gratuito affectu posse se surgere: nō nisi suo volūtario defectu cadere potuisse. Non sane reminiscitur beatitudinis sue: fuit quippe illa et nō est: eiusqz ista penitus oblita est: ideoqz nec cōmemorari potest. Credit autē de illa fidedignis litteris dei sui pei⁹ p̄phetā p̄scriptis narrātibus de felicitate paradisi: atqz illud p̄m̄ et bonū hoīs et malū hystorica traditione indicātibus: dñi autē dei sui reminiscit̄. Ille quippe semp est: nec fuit et nō est: nec est et nō fuit: sed sicut nūqz nō erit: ita

nūqz nō erat: et vbiqz totus est. Propter qd̄ ista in illo et viuit et mouet: et est: et ideo reminisci eius potest. Non quia hoc recordat̄ quod eū nouerat in adam: aut alibi alicubi ante huius corpis vitam. Aut cum primū facta est vt insereret̄ huic corpori. Nihil eni hoꝝ omnino reminiscit̄. Quicquid hoꝝ est: obliuione delatum est. Sed cum memorat̄ vt conuertat̄ ad dñm tanqz ad eam lucem qua iam cum ab illo auerteret̄: quodāmodo tangebāt. Nam hinc est q̄ etiam impij cogitant eternitatem: et m̄ta recte reprehendunt recteqz laudant in hoīm moribus. Quibus ea tandē regulis indicant nisi in quibus vident: quēadmodū quisqz viuere debeat: etiam si nec ipsi eodem modo viuunt: vbi eas vident. Itēqz ei in sua natura cū p̄culdubio mente ista videant̄: eozqz m̄tes cōstet esse mutabiles: has vero regulas imutabiles videat quisqz in eis et hoc videre poterit. Nec in habitu sue mentis cū ille regule sint iusticie: mentes vō eoz constet esse iniustas. Vbi nam sunt iste regule scripte: vbi qd̄ sit iustum: et iniustus agnoscat vbi cernit habēduz esse quod ipse nō habet. Vbi ergo scripte sunt: nisi in libro lucis illius que veritas dicit̄ vnde omnis lex iusta describit̄: et in cor: hoīs q̄ operat̄ iusticiam: nō migrando sed tanqz imp̄mendo transferit̄: sicut imago ex anulo et in ceram trāsfit: et anulum nō relinquit. Qui vō nō operat̄: et tamen videt quod operandū sit: ipse est qui ab illa luce auertit̄: a qua tamen tangit̄. Qui autē nec videt quēadmodū sit viuendū: excusabilis quidem peccat: quia non est transgressor: cognite legis. Sed etiā ipse splendore aliquoties vbiqz p̄sentis veritatis attingitur: qm̄ admonitus p̄fiteretur.

De reformatione mentis ad imaginē dei: et quot modis spūs appellatio diuersis assignetur naturis. **Ca. XVI.**

Via vō cōmemorati cōuertuntur ad dñm: ab ea deoformitate qua per cupiditates seculares cōformabant̄ huic seculo reformant̄ ex illo: audientes ap̄m dicentem. Nolite p̄formari huic seculo: s̄ reformamini in nouitate m̄tis vestre: vt incipiat illa imago ab illo reformari a quo formata est. Nō enī reformare seipam potest: sicut potuit deoformari. Dicit etiam alibi. Renouamī spūs mentis vestre: et induite nouū hominē: eum qui fm̄ deum creatus est: in iusticia et sanctitate veritatis. Quā ait: fm̄ deum creatū: hoc alio loco dicit̄ ad imaginē dei. Sed peccando iusticiam et sanctitatem veritatis amisit: p̄pter quod hec imago deoformis et decolor: facta est:

1. Cor. 6.

1. Cor. 4.

Act. 17.

Rom. 12.

Ep̄. 4.

Gen. 1.

Eph. 4 hanc recipit cū reformāz et renouāz. **Q**uāz autē air spū mentis vestre: nō ibi duas res intelligi voluit: quasi aliū sit mens: aliud spūs mentis. Sed quia oīs mens spūs est: nō autē oīs spūs mens est. Est enī spūs et deus: qui renouari non potest: quia nec veterascere potest. Dicit etiam spūs in hoīe qui mens non sit: ad quē pertinent imaginationes similes corporoz.

1. Cor. 14 De quo dicit ad corinthios: vbi dicit. Si autē orauero lingua: spūs meus orat: mens autē mea infructuosa est. Hoc enī ait: qn̄ id qd dicitur nō intelligit: quia nec dici potest: nisi corporalī vocum imagines sonū oris in spūs cogitatione pueniant. Dicitur et hoīs anima spiritus. **Unde** est in euāgelio. Et inclinato capite tradidit spm̄: quo significata est mors corporis: anima exēte. Dicitur etiam peccatoris: qd in ecclesiaste libro salomonis apertissime scriptum est. vbi ait. Quis scit spūs filioz hoīs si ascendet ipse sursum: et spūs peccatoris si descendet ipse deorsuz in terrā. Scriptū est etiam in genesi vbi dicit diluuiū mortuam vniuersam carnē que habebat in se spm̄ vite. Dicit spūs etiam ventus: res apertissime corporalis. **Unde** illud in psalmis. Ignis: grandis: nix glacies: spūs tempestatis. Quia ergo tot modis dicit spiritus: spm̄ mentis dicere voluit eum spm̄ que mens vocatur: sicut ait etiam idem apostolus. In expoliatiōe corporis carnis. Non duas vtiq; res intelligi voluit quasi aliud sit caro: aliud corpus carnis. Sed quia corpus multarum rerum nomē est: quarum nulla est caro. Nam multa sunt excepta carne corpora celestia et corpora terrestria. **Corpus** carnis dixit: corpus quod caro est. Sic itaq; spm̄ mentis eum spm̄ que mens est: alibi quoq; apertius etiam imaginē noīauit: scz alijs verbis idiōm p̄cipiens. **Expoliantes** vos inquit veterem hoīem cū actibus ei⁹ induite nouū qui renouāz in agnitionem dei fm̄ imaginem eius qui creauit euz. **Qd** ergo **Eph. 4** ibi legitur. Induite nouū hoīem q̄ fm̄ deum creatus est: hoc isto loco **Induite** nouū hoīez qui renouāz fm̄ imaginem eius q̄ creauit eū **Ibi** autē ait. fm̄ deum. hic vero fm̄ imaginem eius qui creauit eum. **Pro** eo vero quod ibi **Eph. 4** posuit. In iusticia et sanctitate veritatis: hoc **1. Cor. 3** posuit hic. In agnitionē dei. **Fit** ergo ista renouatio reformatioq; mentis fm̄ deum. vel fm̄ imaginē dei. **Si** ideo dicit fm̄ deū: ne fm̄ aliam creaturā fieri putetur. **Ideo** autē fm̄ imaginē dei: vt in ea re intelligatur fieri hec renouatio: vbi est imago dei: id est in mente. **Quē** admodū dicimus fm̄ corpus mortuum:

nō fm̄ spm̄ eum qui de corpore fidelis et iustus abscedit. **Quid** enī dicimus fm̄ corpus mortuū: nisi corpore vel in corpore: nō anima vel in anima mortuū. **Aut** si dicamus: fm̄ corpus est pulcer: aut fm̄ corpus fortis: nō scdm̄ animū: quid est aliud q̄ corpe nō animo pulcer aut fortis est. **Et** innumerabiliter ita loq̄mur. **Non** itaq; sic intelligamus: fm̄ imaginē eius qui creauit eum: quasi alia sit imago fm̄ quā renouāz: nō ipsa que renouāz.

Quid sit inter regenerationē baptismi et renouationem qua p̄ficitur de die in diem in agnitione dei. **Ca. XVII.**

Une ista renouatio nō momento vno fit ipsius p̄uersionis: sic vt momento vno fit illa in baptismo renouatio re-

missione oīm peccatorū. **Hec** enī vel vnum q̄ntulūcūq; remanet: qd nō remittat: s̄ quē admodū aliud est carere febribus: aliud ab infirmitate que febribus facta est reualescere.

Itē aliud est infixum telum de corpore demere: aliud vulnus qd eo factū est secūda curatione sanare: ita p̄ma curatio est cām remouere languoris: qd p̄oīm fit indulgentiā peccatorū: secūda ipm̄ sanare languorē: qd fit paulatim p̄ficiendo in renouatione huius imaginis: q̄ demonstrant in psalmo vbi legit. **Qui**

p̄pitius fit oībus iniquitatibus tuis: quod fit in baptismo. **De** inde sequitur. **Qui** sanat oēs languores tuos: qd fit quotidianis accessibus: cū hec imago renouāz. **De** qua re ap̄l's apertissime locutus est dicens. **Et** si exterior homo noster corrumpit: sed interior renouāz de die in diem. **Renouāz** autē in agnitione dei: b̄ est in iusticia et sanctitate veritatis: sicut se habent apostolica testimonia: que pauloante cōmemorauī. **In** agnitiōe igif dei: iusticia et sanctitate veritatis: qui de die in diē p̄ficiendo renouāz: trāffert amorē a tp̄alibus ad eterna: a visibilib⁹ ad intelligibilia: a carnalibus ad spiritualia: atq; ab istis cupiditatē frenare atq; minuere: illisq; se charitate alligare diligenter insistit. **Tantū** autē facit: quantum diuinitus adiuuat. **Dei** quippe sententia ē.

Sine me nihil potestis facere. **In** quo p̄fectu et accessu tenentē mediatoris fidem cum dies vite huius vltimus quēq; compererit: perdu-

endus ad deū quem coluit: et ab eo perficiendus excipiet ab angelis sancti incorruptibile corpus in fine seculi: nō ad penam sed ad gloriā recepturus. **In** hac quippe imagine tūc perfecta erit dei similitudo: quando dei perfecta erit visio. **De** qua dicit apostolus paulus

1. Cor. 13 Videmus nunc per speculum in enigmate:

1. Cor. 13 Videmus nunc per speculum in enigmate: